Ἀλλ' ἡ Ῥωσσία ὡς περίνους καὶ προβουλευτικὴ προβαίνει βραδέως καὶ ἀσφαλῶς. Ἐκτὸς τούτου ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ἔχει σταθερὰν ἀπόφασιν νὰ καταβάλῃ τὰς ἐπαναστάσεις, ὡς ἀπέδειξεν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ μᾶλλον περὶ τὰ τῆς Εὐρώπης, ὥστε εἰς πολὺν χρόνον οἱ πολιτικοὶ τῆς Βρεταννικῆς Ἰνδίας δύνανται ἔτι νὰ ὑπνώττωσιν (1).

Εἰς ἄλλους ἄρα καιροὺς καὶ εἰς ἄλλα ἔθνη ἀποτα μιεύει ἴσως ἡ θεία πρόνοια τὴν ἐξημέρωσιν καὶ ἑνότητα τοσούτων ἀποκλήρων λαῶν, τὴν σύστασιν αὐτῶν εἰς ὁμοσπονδίαν, τὴν ἐπανάκλησιν τῆς ἀρχαίας αὐτῶν εὐη μερίας καὶ τὴν ἐκπλάτυνσιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως εἰς τὴν εὐδαίμονα χώραν ἐκείνην, ὅπου ἐδίδαξε τὴν θείαν ἀλήθειαν ὁ δυσπιστότατος τῶν ἀποστόλων, ἂν δὲν λανθανώμεθα, ὁ Θωμᾶς. Διότι τῶν πνευματικῶν καὶ ψυχοσωτηρίων ἔργων ἡ ἐπιχείρησις οὐδαμῶς συμβιβάζεται μετὰ τῶν κοσμικῶν ὠφελημάτων καὶ τῆς ἐμπορικῆς κερδοσκοπίας.

Προπαρασκευάζοντες ὅμως τὸ μέγα τοῦτο τῆς ἑνότητος διαφόρων φυλῶν ἔργον δι' ἄλλα ἀποτελέσματα οἱ Ἄγγλοι ἐξηκολούθησαν νὰ ἐκτείνωσιν ὑπὸ διάφορα προσχήματα τὴν δυναστείαν των καὶ ὁσημέραι νέας φυλὰς κυριεύουσι. Τούτων δὲ τελευταῖοι ἐχρηματίσαν οἱ Ἄριοι ἴσως τὸ πάλαι, νῦν δὲ Σεῖκαι, ἢ Σῖκαι κυριωνυμούμενοι. Οἱ λαοὶ οὗτοι ὀπαδοὶ τῆς αἱρέσεως ψευδοπροφήτου τινος Νανάκα λεγομένου κατὰ τὸ τέλος τοῦ 16 αἰῶνος παραδέχονται ἁπλῶς μόνον τὴν ὕπαρξιν ἑνὸς Θεοῦ, πιστεύουσι δὲ εἰς τὴν μετεμψύχωσιν καὶ σέβονται ἰδιαιτέρως ὡς ἱερὸν πάντων τῶν ζώων τὸν βοῦν, ὅσον ἀποστρέφονται ἀσπόνδως τοὺς Ὀθωμανούς.

Ἐμπρέποντες ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας φυλὰς τῆς Ἰνδίας κατὰ τὸ φιλοπόλεμον καὶ ἐθελοκίνδυνον, ἐδοξάσθησαν μάλιστα ἐσχάτως βασιλευόμενοι ὑπὸ μεγαλεπηβόλου καὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν νεωτερισμῶν ὁπωσοῦν ζηλωτοῦ ἀνδρὸς, τοῦ διαπύστου Ῥουγγὲ Σίγχ διαδεχθέντος τον πατέρα του κατὰ τὸ 1794.

Πολεμήσας εὐδοκίμως τὸν ἡγεμόνα τῶν Παροπαμισαδῶν Σιὰχ Ζιμαοὺν ὑπέταξεν ἐπιτηδείως τὴν Λαχωρίαν, ἔπειτα δὲ ἐξηκολούθησεν ἐνοχλῶν τοὺς ἄλλους γείτονας. Ἐπὶ τοῦ μεταξὺ Μαρατῶν καὶ Ἀγγλων πολέμου ἔκλινεν εὐφυῶς εἰς τούτους· ἀλλ' ὕστερον περιωρίσθη ὑπ' αὐτῶν, ὅτε ἀπεδείχθη καταφανέστερον ἡ φιλοδοξία του καὶ κατακτήσεων ἐπιθυμία. Καὶ ὅμως κατὰ τὸ 1813 αὐτὸς προσέλαβε τὴν Χωρασμίαν (Κασμὴρ) μετέπειτα ἥρπασε παρὰ τοῦ Σιὰχ Σουγιὰχ τὸν πολυτιμώτατον καὶ ὀγκωδέστατον τῶν ὑπαρχόντων ἀδαμάντων τῆς Ἀναταλῆς, τὸν περίφημον Κὸχ Ἰνοὺρ, κειμήλιον τῶν μοναρχῶν τῆς Μογγολίας, τὸν ὁποῖον ἔμελλε καὶ αὐτὸ νὰ λάβωσι μετὰ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη οἱ νέοι δεσπόται τῆς Ἀραχωσίας Ἄγγλοι ὡς λάφυρον τοῦ πολέμου.

Φιλόδοξος δ' ἐκ φύσεως καὶ πλεονέκτης καὶ ἀνήσυχος κατατροπώσας τοὺς Γαιδρωσοὺς (Ἀφγάνας) ἔλαβε παρ' αὐτῶν τὸν περιμάχητον νομὸν Pechawer, καθὼς καὶ ἄλλας τινὰς τοπαρχίας.

Ὅτε δὲ μετὰ τὴν καταστροφὴν καὶ ἐξορίαν τοῦ Ναπολέοντος οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ διεσκορπίζοντο ἔνθεν κἀκεῖθεν ὡς φατριασταὶ καὶ ὡς περιττοὶ, περιπλανώμενοι εἰς τὴν Ἀσίαν δύο ἐξ αὐτῶν ὁ Αλλαρ καὶ Βεντοῦρα κατήντησαν εἰς τῆς Ἀραχωσίας τὸ βασίλειον, ὅπου προσήνεγκον τὸ στρατιωτικόν των ἐπάγγελμα εἰς τὸν Ῥουγγὲτ Σίγγ. Ἡ φήμη τῆς τύχης αὐτῶν ἐφείλκυσε κατόπιν καὶ ἄλλους πολλοὺς σύγκλυδας τοιούτους, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρεται ὁ Warren καὶ δύω ὡς Γραικοὺς τὸν Hest καὶ Hureleck. (;)

Οἱ πολεμισταὶ οὗτοι ὠργάνισαν μὲν τακτικὸν στρατὸν καὶ εἰσήγαγον τὴν στρατιωτικὴν τάξιν τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος τῆς Ἀραχωσίας ἀλλ' ὑφορώμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, θεραπευόμενοι δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ὁμόρων Ἀγγλων ὡς συμπατριῶται, κυρίως ἐφρόντιζον μόνον νὰ θησαυρίσωσι πρὸς καιρὸν καὶ νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῶν περιστάσεων ὅθεν καὶ τὰ οἰκονομήματά των εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἑταιρίαν τῆς Βρεταννικῆς Ἰνδίας ἐνεπιστευοντο, αὐτὰ δὲ καὶ τὰ συμφέροντα κατὰ διαφόρους τρόπους ὡς ἐδύναντο περιεποιοῦντο.

Ἐν τούτοις οἱ Ἄγγλοι ἐπὶ προφάσει δώρων ἔπεμψαν κατὰ τὸ 1831 πρὸς τὸν Ῥουγγὲτ τὸν λοχαγὸν Burnet παραγγείλαντες νὰ κατασκοπεύσῃ καὶ γεωγραφήσῃ ἀκριβῶς ἅπασαν τὴν χώραν, μάλιστα δὲ τὰς ὁδοὺς τοῦ Ἰνδοῦ· αὐτὸς δὲ φιλοτιμούμενος νὰ ἐκπληρώσῃ ἐντελέστερον τὴν ἐντολὴν εἰσεχώρησε μέχρι τῆς αὐτῆς τῆς Σογδιανῆς (Βουχαρίας) Σακῶν καὶ Μασσαγετῶν καὶ Φρούρων τῆς ἀρχαιότητος.

Ἀλλ' ὁ Ῥουγγὲτ κύριος τῆς Ἀρίας ἐγλίχετο ἤδη καὶ τῆς Ἰνδοτκυθίας (Scinde) καὶ τῶν παραποταμίων τοῦ Ἰνδοῦ· πρὶν δὲ εἰσβάλῃ αὐτόθι ἐγκαθιστᾶται εἰς μέρος τῶν Παροπαμισαδῶν (τὸ Pehavver) ὅπου ἀπέθανε κατὰ τὸ 1837, ἀφεὶς 80.000 στρατοῦ καὶ 360 τηλεβόλα καθὼς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ μετὰ 20 μηνῶν βασιλείας, ὁ δὲ ἔγγονος κατεκαλύφθη ὑπὸ τὰ ἐρείπεια τινὸς κτιρίου ἐξαίφνης πεσόντος.

Τότε κατέλαβε τὸν θρόνον υἱός τις ἐξ ἄλλης γυναικὸς τοῦ Ῥουγγὲ Σίγγ· ἀλλ' ἀναχωρησάντων τῶν τῶν Εὐρωπαίων ἀξιωματικῶν ὁ στρατὸς ἀπέπτυσε τὸ χαλινὰ τῆς πειθαρχίας· ὅθεν λεηλατῶν καὶ καταστρέφων τὴν ὅμορον κατετροπώθη ὑπὸ τῶν Βρεταννικῶν φαλάγγων παραχωρήσας καὶ 300 τηλεβόλα εἰς τὴν ἐξουσίαν των. Διὰ τὸν πόλεμον τοῦτον (ἐπὶ τοῦ γενικοῦ ἄρχοντος Hardinge) ἡ ἐμπορικὴ ἑταιρία ἐδαπάνα κατ' ἔτος 12—13 ἑκατομμύρια φράγκων ἐπέκεινα τῆς προσόδου. Ἔκτοτε τὸ βασίλειον τῶν Ἀραχωσίων ἐκυρύχθη ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ ἐτάχθη αὐτόθι φρουρὰ δεκακισχιλίων στρατιωτῶν· ἔπειτα δὲ καθυστερήσαντος τοῦ φόρου, ἡ μὲν τῆς Ἀραχωσίας ἡγεμονία ἐδόθη προσωρινῶς εἰς ξένον δυνάστην μέχρις ἐνηλικιότητος τοῦ νομίμου διαδόχου· αἱ δὲ μικρότεραι τοπαρχίαι τῶν Ἀρίων συμπεριελήφθησαν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Ἰνδίαν, στρατὸς δὲ 40,000 ἐξ ὧν 10,000 Εὐρωπαῖοι, ὑποβληθεὶς εἰς αὐστηρὰ

(1) Revue Britaniqne Juillet 1852.